

DR HAB. RAFAŁ ŁUBOWSKI / PROFESOR UCZELNI / UAP
Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Po-
znaniu, Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa, (sto-
pień nauk. w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie: sztuki plast.
i konserwacja dzieł sztuki), kierownik Pracowni Otwartych
Interpretacji Sztuki / Kat. Interdyscyplinarna WEAiK / UAP

Poznań, dn. 8.01.2024 r.

R E C E N Z J A

OSIĄGNIĘĆ ARTYSTYCZNYCH, W TYM WSKAZANEGO OSIĄGNIĘCIA ARTYSTYCZNEGO (DZIEŁA HABILITACYJNEGO)
PANI DR PATRYCJI LONGAWY (ZATRUDNIONEJ W KATEDRZE PROJEKTOWANIA GRAFICZNEGO KOLE-
GIUM MEDIÓW I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ WYŻSZEJ SZKOŁY INFORMATYKI I ZARZĄDZANIA W RZESZOWIE), SPO-
RZĄDZONA W ZWIĄZKU Z POSTĘPOWANIEM HABILITACYJNYM W W. KANDYDATKI W DZIEDZINIE SZTUKI, W DYS-
CYPLINIE SZTUKI PŁASTYCZNE I KONSERWACJA DZIEŁ SZTUKI – WSZCZĘTYM W DNIU 24 LIPCA 2023 ROKU.

ZLECENIODAWCA RECENZJI: AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH IM. EUGENIUSZA GEPPERTA WE WROCŁAWIU (PISMO Z DNIA 14 GRUDNIA 2023 r., oznaczone numerem PKW77/60/2023, podpisane przez Specjalistę Sekcji Postępowań i Konkursów – panią mgr Annę Własiuk). Do zlecenia dołączono kompletną dokumentację dotyczącą postępowania habilitacyjnego i dorobku artystycznego pani dr Patrycji Longawy: 1) Wniosek dr Patrycji Longawy z dnia 21.07.2023 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki (2 egzemplarze ww. dokumentu); 2) Dane Wnioskodawcy (2 egzemplarze ww. dokumentu); 3) Oświadczenie dr Patrycji Longawy dotyczące Jej wkładu w realizację wskazanego osiągnięcia artystycznego pt. *Kobieta w plakacie filmowym*; 4) Poświadczoną kopię dokumentu (dyplomu) potwierdzającego posiadanie przez panią dr Patrycję Longawę stopnia doktora; 5) Autoreferat / Dzieło habilitacyjne; 6) Autoreferat / Wykaz i dokumentacja dorobku (w tym części zatytułowane odpowiednio: *Życiorys*; *Działalność pozadydaktyczna, artystyczna i naukowa*; *Działalność organizacyjna*; *Dydaktyka*); 7) Autoreferat / Monografia artystyczna (w tym rozdziały zatytułowane odpowiednio: *Opinie na temat twórczości dr Patrycji Longawy oraz Prace stworzone w okresie 2020-2023*); 8) Katalog zatytułowany *Plakatowa zapowiedź. Patrycja Longawa – Plakaty filmowe*, Miejska Galeria Sztuki w Łodzi, Łódź, 2022 (ISBN 978-83-65528-09-4); 9) Ulotka pt. *Patrycja Longawa. Kobieta na plakacie filmowym*, Muzeum Historyczne w Sanoku, 2022; 10) Wszystkie ww. dokumenty i materiały w wersji elektronicznej.

OGÓLNE INFORMACJE O HABILITANTCE

Pani doktor Patrycja Longawa urodziła się w 1988 roku w Sanoku. W 2010 roku ukończyła Ona studia licencjackie na kierunku „edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych” w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. Jana Grodka w Sanoku, realizując dyplom w Pracowni Malarstwa pod kierunkiem prof. Stanisława Białołowicza. Z kolei w 2012 roku, Kandydatka uzyskała tytuł magistra sztuki na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego, również na kierunku „edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych”, tym razem realizując pracę dyplomową w Pracowni Malarstwa III, którą prowadzi we wspomnianej jednostce prof. Jadwiga Szmyd-Sikora. Rok później pani Patrycja Longawa uzyskała natomiast tytuł magistra sztuki na kierunku „grafika”, także na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Ww. studia zakończone zostały przygotowaniem i obroną pracy dyplomowej, zrealizowanej pod opieką promotorską: dr hab. Joanny Janowskiej-Augustyn, prof. UR – kierowniczką Pracowni Druku Cyfrowego oraz dr. hab. Wiesława Grzegorzcyka, prof. UR – kierującego Pracownią Projektową II na Wydziale Sztuki rzeszowskiej Uczelni. W 2020 roku – na podstawie oceny dorobku artystycznego oraz przedstawionej i obronionej rozprawy doktorskiej pt. *Plakaty społeczne poruszające problem uzależnień*, jak również po złożeniu odpowiednich dokumentów i zdaniu wymaganych egzaminów doktorskich – pani mgr Patrycja Longawa uzyskała stopień naukowy doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie: sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Wspomniany powyżej stopień naukowy został nadany Kandydatce uchwałą Rady Naukowej Kolegium Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Rzeszowskiego w dniu 19 listopada 2020 roku. Promotorem w postępowaniu awansowym, o którym mowa powyżej, był dr hab. Wiesław Grzegorzcyk, prof. UR; a recenzentem

tami pracy doktorskiej i dorobku artystycznego pani Patrycji Longawy, odpowiednio: prof. dr hab. Leszek Żebrowski (z Akademii Sztuki w Szczecinie) oraz prof. dr hab. Władysław Pluta (z Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie). Jeśli chodzi o związki pani dr Patrycji Longawy z placówkami akademickimi w kontekście zatrudnienia – to Kandydatka pracuje od kilku lat w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie. W 2020 roku została Ona zatrudniona we wspomnianej Uczelni na stanowisku asystenta, a po uzyskaniu stopnia doktora, zaczęła pracować w tejże instytucji na stanowisku adiunkta, pełniąc również funkcję kierownika Katedry Projektowania Graficznego. W 2021 roku Habilitantce powierzono kolejne odpowiedzialne stanowisko – prodziekana Kolegium Mediów i Komunikacji Społecznej ds. kierunku „grafika komputerowa i produkcja multimedialna”, natomiast w roku 2022 pani dr Patrycja Longawa objęła funkcję prodziekana Kolegium Mediów Komunikacji Społecznej ds. kierunku „projektowanie graficzne”. W 2023 roku, mając na swoim koncie odpowiedni dorobek twórczy, pani dr Patrycja Longawa podjęła starania o wszczęcie postępowania w sprawie nadania Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki – wybierając do przeprowadzenia ww. postępowania Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu oraz wskazując osiągnięcie artystyczne własnego autorstwa zatytułowane *Kobieta w plakacie filmowym*, jako podstawę do nadania Jej stopnia doktora habilitowanego. Kandydatka przedłożyła wszystkie wymagane przepisami dokumenty i materiały prezentujące Jej dorobek artystyczny oraz działalność akademicką i dydaktyczną, w związku z czym postępowanie awansowe, o którym była mowa powyżej, zostało z powodzeniem wszczęte w dniu 24 lipca 2023 roku.

OCENA AUTOREFERATU

Autoreferat autorstwa pani doktor Patrycji Longawy – przygotowany przez Kandydatkę na potrzeby postępowania habilitacyjnego, którego dotyczy niniejsza recenzja – stanowi ciekawy, dobrze skonstruowany tekst, pozwalający wnikliwie zapoznać się Recenzentom z poglądami i dorobkiem twórczym Autorki. Oceniany tekst napisany został w sposób wyczerpujący oraz rzeczowy i esencjonalny zarazem – co bez wątplenia stanowi jego ogromną wartość. Autorka daje się poznać – poprzez opracowany przez siebie Autoreferat oraz inne materiały przedłożone na potrzeby postępowania habilitacyjnego, którego dotyczy niniejsza recenzja – jako osoba bardzo zaangażowana w podejmowane przez siebie eksploracje twórcze. Oceniany tekst pozwala poznać zarówno poszczególne dzieła pani doktor Patrycji Longawy, w tym wskazane przez Nią osiągnięcie artystyczne (dzieło habilitacyjne), jak i stosowane przez Artystkę metody pracy oraz etapy, ważnych dla kreowania wspomnianych powyżej dzieł, procesów twórczych. Na szczególną pochwałę zasługuje również bardzo profesjonalny i klarowny sposób graficznego zaprojektowania poszczególnych tomów przedłożonego przez Kandydatkę Autoreferatu. **W ujęciu całościowym, należy zatem bardzo wysoko oceniać wartość Autoreferatu pani dr Patrycji Longawy – także z tego powodu, że nie zawsze niestety opracowania tego rodzaju są przygotowywane przez kandydatów i kandydatki aspirujących do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w tak klarowny, profesjonalny i przemyślany zarazem sposób.**

OCENA DOROBKU ARTYSTYCZNEGO KANDYDATKI

Pani doktor Patrycja Longawa w swej indywidualnej, trwającej nieco ponad dziesięć lat, działalności artystycznej, koncentruje się przede wszystkim na tworzeniu plakatów, jak również ilustracji oraz innych projektów z dziedziny grafiki użytkowej – lecz wydaje się, że najważniejsze miejsce w Jej twórczości zajmują jednak, przede wszystkim, plakaty o tematyce filmowej, kulturalnej i społecznej. Habilitantka zorganizowała w latach 2013-2023 – dwadzieścia siedem krajowych wystaw indywidualnych, w tym dziesięć po uzyskaniu stopnia doktora, współpracując między innymi, z takimi instytucjami kultury jak: Biuro Wystaw Artystycznych w Krośnie, Miejska Galeria Sztuki (Galeria Bałucka) w Łodzi, Muzeum Historyczne w Sanoku czy Galeria Polskiego Plakatu w Warszawie. Warto pamiętać też, że o twórczości Artystki pojawiają się bardzo pochlebne opinie wybranych osób zajmujących się komentowaniem rozwoju współczesnego plakatu w Polsce, np. opinia pana Krzysztofa Dydo – kolekcjonera, autora i wydawcy publikacji o plakacie, organizatora ponad siedmiuset wystaw plakatu na całym świecie oraz właściciela istniejącej od 1985 roku Galerii Plakatu w Krakowie – który jednoznacznie stwierdza, że: „[pani] Patrycja Longawa w imponującym stylu dołączyła do światowej czołówki artystów projektujących plakaty. (...) Jest aktualnie jedną z najbardziej rozpoznawalnych spo-

śród polskich projektantów plakatów młodego pokolenia. Trzeba podkreślić, że jest również laureatką kilkudziesięciu nagród i wyróżnień, co sprawia mi osobistą satysfakcję współpracy z tak utalentowaną artystką” (cyt. za: P. Longawa, Autoreferat/Monografia artystyczna, s. 8). Habilitantka, oprócz wspomnianych w zacytowanej powyżej wypowiedzi sukcesów, z całą pewnością wypracowała także bardzo charakterystyczny i rozpoznawalny styl swoich dzieł graficznych, w których zazwyczaj eksponuje: żywą, nasyconą kolorystykę i śmiałe zestawienia walorowe; radykalną syntezę i geometryzację form, których aspekt wizualny wynika również z użycia komputerowych programów, np. do tworzenia grafiki wektorowej; oraz autorsko zaprojektowane liternictwo. Dla Artystki, jak się wydaje, bardzo ważny jest także „pomysł na plakat”, kreowanie w nim zaskakujących zestawień określonych elementów i motywów (także w zauważalnie irracjonalnym i imaginacyjnym kontekście), tworzenie adekwatnych „przenośni” i narracji treściowo-metaforycznych, jak również rozmaitych wizualnych „splotów” i związków mogących potencjalnie przykuwać uwagę współczesnych odbiorców. Tym jednak, co ewidentnie decyduje o stylistycznej specyfice plakatów dr Patrycji Longawy są bardzo silnie zauważalne nawiązania Autorki do bogatego artystycznego dziedzictwa polskiego plakatu lat pięćdziesiątych, sześćdziesiątych oraz siedemdziesiątych dwudziestego wieku, czy też (ujmując sprawę jeszcze inaczej i być może bardziej ogólnie) do wybranych osiągnięć Polskiej Szkoły Plakatu. Nawiązania te można by określić jako quasi-cytaty czy też stylistyczne „wizualne cytaty struktur” odnoszące się do wspomnianych powyżej, szeroko pojmowanych źródeł inspiracji, przy jednoczesnych akcentowaniu pewnych autorskich, „kontekstowo nowych” rozwiązań stosowanych przez dr Patrycję Longawę. Ciekawie o wspomnianych kwestiach pisze Monika Starowicz, stwierdzając, że Habilitantka: „stworzyła swój indywidualny styl, w którym wyczuwa się przepiękny ułkon w stronę mistrzów polskiego plakatu. Plakaty Patrycji Longawy niejednokrotnie prowadzą uroczy dialog czy wręcz przekomarzają się z dziełami mistrzów. Momentami są takie »sześćdziesiąte« w swym klimacie, tak old-schoolowo barwne i lotne, a przecież powstały w XXI wieku i nie jest to zarzut, lecz ich niewątpliwy atut. To prace z gatunku tych, które (...) będą cieszyły nasze oko swoim dyskretnym urokiem Polskiej Szkoły Plakatu w całkiem nowym wydaniu” (cyt. za: P. Longawa, Autoreferat/Monografia artystyczna, s. 10). Wydawać by się mogło, że wskazane powyżej związki prac autorstwa pani dr Patrycji Longawy z przejawami wybitnego dziedzictwa powojennego plakatu polskiego – nadaje dziełom Habilitantki istotnego znaczenia i wartości – i pewnie bywa tak w opinii wielu osób i jest to w jakimś sensie prawdziwe w odniesieniu do najlepszych grafik Autorki, lecz można zadawać sobie również pytanie: czy w pewnych przypadkach nie są to jednak także nieco pozorne i „fasadowe” czynniki nobilitujące omawiany w niniejszej recenzji dorobek artystyczny? Na postawione powyżej pytanie nie ma oczywiście w pełni jednoznacznej i obiektywnej zarazem odpowiedzi, lecz do przedstawionej powyżej kwestii powrócimy raz jeszcze, lecz nieco później. Na razie pozostaniemy przy rozważaniu argumentów, które wskazywałyby na istotne znaczenie oraz znaczny wpływ dorobku artystycznego Habilitantki na rozwój dyscypliny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki w Polsce i zagranicą. Z całą pewnością argumentem takim jest bardzo bogata aktywność Kandydatki, jeśli chodzi o Jej uczestnictwo w rozmaitych wystawach zbiorowych, w tym również tych organizowanych poza granicami naszego kraju. Przypomnijmy, że począwszy od ostatniego roku studiów do chwili obecnej, ujmując sprawę całościowo – pani dr Patrycja Longawa wzięła udział w 340 (krajowych i zagranicznych) wystawach zbiorowych. Warto pamiętać, że po uzyskaniu stopnia doktora skoncentrowała się Ona przede wszystkim na udziale w kolektywnych ekspozycjach zagranicznych. W podoktorskim okresie swej działalności twórczej Habilitantka uczestniczyła w 146 wystawach zbiorowych, w tym w wielu pokazach pokonkursowych związanych z prestiżowymi przeglądami współczesnej światowej grafiki i plakatu. Ważną częścią dorobku artystycznego dr Patrycji Longawy jest (jak zasugerowano to już nieco wcześniej) Jej uczestnictwo w konkursach – zarówno, tych mających wyznaczony konkretny temat przewodni; jak i tych, w których możliwe jest zgłaszanie plakatów już istniejących. Artystka, w przypadku drugiej ze wspomnianych powyżej opcji, brała udział w takich międzynarodowych wydarzeniach artystycznych, jak między innymi: International Eco-poster Triennial – The 4th Block 2021, Bolivia Poster Biennale – BiCeBé 2021, 13th International Poster Triennial in Toyoma 2021 czy Ecuador Poster Biennial 2022. Poza tym uczestniczyła Ona w licznych wystawach zbiorowych na specjalne zaproszenie. W tym przypadku były to określone pokazy związane przykładowo z: Gwangju Design Biennale 2021 czy Harmonious Co-Existence 2022 – International Poster Invitational Exhibition 2022. W podoktorskim okresie swej działalności zawodowej Artystka brała także udział w ważnych i prestiżowych zarazem krajowych wystawach konkursowych – np. w 27. Biennale Plakatu Polskiego w Katowicach. Co ważne, pani dr Patrycja Longawa w ma swoim dorobku artystycznym wiele nagród i wyróżnień za przejawy własnej działalności twórczej – są to między innymi: Nagroda Galerii Plaka-

tu Krzysztofa Dydo na 26. Biennale Plakatu Polskiego w Katowicach w 2019 roku; I Nagroda na II Międzynarodowej Wystawie Plakatu w Lipsku w 2014 roku, czy I Nagroda w konkursie na plakat na Festiwalu Ogaki w Japonii w roku 2017. Po uzyskaniu stopnia doktora, Kandydatka otrzymywała również wiele nagród, między innymi w konkursach organizowanych w Korei Południowej czy w Stanach Zjednoczonych. Jak deklaruje sama Habilitantka, obecnie (w ramach całości swego dorobku twórczego) ma Ona na swoim koncie „70 nagród [wyróżnień i nominacji], z czego większość ma charakter międzynarodowy” (zob.: P. Longawa, Autoreferat/Wykaz i dokumentacja dorobku, s. 107) – co zasługuje, w moim przekonaniu, na uznanie oraz zauważalnie kreuje istotne znaczenie, ocenianego w niniejszej recenzji, dorobku twórczego dla rozwoju dyscypliny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki, zarówno w Polsce, jak i poza jej granicami. Należy podkreślić, że pani dr Patrycja Longawa jest twórczynią niezwykle pracowitą. W części Autoreferatu, opatrzonej podtytułem *Monografia artystyczna*, zamieszcza Ona reprodukcje stu dwudziestu wybranych dzieł swego autorstwa, powstałych w podoktorskim okresie własnej działalności zawodowej. Moim zdaniem do najciekawszych/najlepszych we wspomnianym powyżej zbiorze należą plakaty opatrzone przez Autorkę następującymi tytułami: *Skrzypek na dachu* (reprodukcja na s. 28 ww. części Autoreferatu), *Omen* (reprodukcja na s. 34), *Aleksander Rodchenko I* (reprodukcja na s. 53), *Cyberiada* (reprodukcja na s. 67), *Setna rocznica hymnu tureckiego* (reprodukcja na s. 85), *Bieszczady II* (reprodukcja na s. 87), *Dydo Poster Gallery* (reprodukcja na s. 104), *Aids* (reprodukcja na s. 110), *Wear a mask* (reprodukcja na s. 111), *Save water* (reprodukcja na s. 113), *Cyberbullying* (reprodukcja na s. 115), *Stop Human Trafficking* (reprodukcja na s. 116); *Mobbing* (reprodukcja na s. 121), *CO2* (reprodukcja na s. 122), *Peace not war* (reprodukcja na s. 125), *Bomba II* (reprodukcja na s. 128), *Plastic VI* (reprodukcja na s. 131), *Tobacco addiction* (reprodukcja na s. 136), *Freedom 3* (reprodukcja na s. 138), *Otwarte miasta* (reprodukcja na s. 140), *Connecting Minds* (reprodukcja na s. 148); *War* (reprodukcja na s. 151), *Typo peace* (reprodukcja na s. 152); oraz bardzo intrygujący i znakomity moim zdaniem „rysunek satyryczny” pt. *Drzewo* (reprodukcja ww. pracy na s. 170 części Autoreferatu o podtytule *Monografia artystyczna*). Nieco zaskakujące może wydawać się to, że na 120 wybranych przez Habilitantkę prac graficznych, tylko jedna piąta z nich, w mojej ocenie, zdecydowanie wyróżnia się na tle pozostałych reprodukowanych przez Autorkę dzieł. Moim zdaniem we wskazanych przeze mnie powyżej dwudziestu czterech pracach dr Patrycji Longawy następują adekwatne i udane zarazem twórczo nawiązania Artystki do stylistyk bogatego dziedzictwa plakatu polskiego lat pięćdziesiątych, sześćdziesiątych i siedemdziesiątych XX wieku. Poza tym w niektórych z wyróżnionych powyżej plakatów Autorka ciekawie narusza jednorodność stylistyczną proponowanych dzieł poprzez wmontowywanie w syntetycznie określone struktury graficzne elementów o bardziej „fotograficznym” lub „realistycznym” charakterze, zbliżając się tym samym do efektów permutacji stylistycznej, która we współczesnym plakacie może dawać bardzo interesujące efekty wizualne, emotywne i treściotwórcze. W innych przypadkach z kolei, wyróżnione przeze mnie plakaty zaskakują swą pozytywnie pojmowaną prostotą i oszczędnością kompozycyjną, jak również trafnym pokonywaniem „suchej” i nieco „mechanicznej” w charakterze geometryzacji prezentowanych form, wynikającej z digitalnych metod opracowań strony wizualnej dzieła graficznego i pewnych „realizacyjnych ograniczeń” wykorzystywanych do tego programów komputerowych. **Moim zdaniem dwadzieścia cztery prace graficzne o wysokiej wartości i potencjale twórczym (prace powstałe zaledwie w ciągu trzech lat podoktorskiego okresu działalności artystycznej Habilitantki) – to wystarczająco dużo (jak na tak krótki czas wspomnianego powyżej etapu twórczości Artystki), żeby można było mówić o kreowaniu znacznego wkładu wspomnianych powyżej prac, jeśli chodzi o rozwój dyscypliny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki w Polsce i poza jej granicami, biorąc oczywiście także pod uwagę dużą aktywność Kandydatki dotyczącą Jej uczestnictwa w krajowych i zagranicznych wystawach zbiorowych oraz przyznawane dr Patrycji Longawie nagrody i wyróżnienia za określone przejawy Jej twórczości.**

A jednak, nie sposób nie wspomnieć w niniejszej recenzji również o pewnych niepokojących mnie i wzbudzających mój namysł krytyczny kwestiach związanych z dorobkiem twórczym Habilitantki. Moim zdaniem, w niektórych plakatach pani dr Patrycji Longawy pojawiają się swego rodzaju „nieadekwatności wizualne” dotyczące na przykład nie do końca odpowiedniego „znale-

zienia” kształtu wybranych form lub przedstawianych motywów. Nieadekwatności te wynikają zapewne, między innymi, z „mechanicznej” i nieco „schematycznej”, „digitalnej” geometryzacji, którym podlegają pewne prezentowane przez Autorkę detale i elementy, eksponowane w Jej plakatach i grafikach cyfrowych. Można też odnieść wrażenie, że niekiedy nieco sztampowe, choć przecież autorskie, wydawać się może również stosowane przez Habilitantkę liternictwo. Można by oczekiwać w tym względzie większej inwencji od Kandydatki i proponowania przez Nią bardziej zróżnicowanego jednak potencjału autorskich propozycji literniczych. A może jednak częstsze, lecz trafne, wykorzystywanie istniejących już krojów pisma – nie musiałoby wcale silnie szkodzić, przynajmniej części, prac Habilitantki? Powracając do kwestii „schematyzmu” prezentacji wybranych motywów – dla mnie osobiście – najbardziej rażące jest w tym kontekście ukazywanie motywu oczu przez dr Patrycję Longawę w Jej wybranych kompozycjach graficznych. Związana z tym swoista „nowoczesna, bezosobowa stylizacja” – stanowi moim zdaniem przejaw „artystycznej sztampy”, w pewnych przypadkach wręcz pretensjonalnej i niestety mogącej pozbawiać w pewnym stopniu kreowane przedstawienia siły i potencjału twórczego oddziaływania. W tym przypadku możemy posunąć się w namyśle krytycznym dotyczącym postawy artystycznej Habilitantki jeszcze dalej. Choć nawiązania do dziedzictwa wybitnych osiągnięć stylistycznych polskiego plakatu okresu powojennego, w tym Polskiej Szkoły Plakatu, wydawać by się mogły niemalże „konstytutywną” cechą autorskiego stylu wielu prac pani dr Patrycji Longawy – można by się zastanawiać czy nawiązania te zawsze są trafnie przez Autorkę przeprowadzane i czy zawsze są one tak naprawdę konieczne? Być może w niektórych przypadkach Habilitantka powinna być bardziej otwarta na pewne eksperymentalne rozwiązania stylistyczne? Być może mogłaby poszukać źródeł inspiracji także na innych obszarach artystyczno-kulturowych? Być może, po trosze, Kandydatka uwikłała się w „niewolę” wypracowanej przez siebie stylistyki, która w pewnych przypadkach może sprawdzać się bardzo dobrze, jednak w innych może niestety zawodzić... W takim kontekście „stylizowanie” współczesnych plakatów na plakaty tworzone przez Mistrzów, np. w latach sześćdziesiątych XX wieku – może okazywać nieco „fasadowe”, jak również może wzbudzać „cień podejrzeń” kreowania, przynajmniej do pewnego stopnia, „symulowanego pozoru” wysokiej wartości nowo powstających propozycji twórczych. Oczywiście omówione powyżej kwestie nie mogą zdeprecjonować znaczenia potencjału ogółu osiągnięć twórczych Kandydatki oraz zauważalnie cennej wartości Jej najlepszych dzieł. Myślę jednak, że przedstawione powyżej uwagi krytyczne powinny być w przyszłości przemyślane przez Habilitantkę, chociażby po to, żeby Jej twórcze możliwości nie zostały uwieszone w „złotej klatce” wypracowanych już, wydawałoby się „idealnie sprawdzonych” i „zawsze niezawodnych”, konwencji i wizualnych rozwiązań.

Odnotowane powyżej polemiczne wnioski dotyczące wybranych przejawów twórczości pani dr Patrycji Longawy, nie zmieniają jednak mojego ogólnego, pozytywnego stosunku do Jej twórczości i poszukiwań artystycznych. **Podsumowując niniejszą część mojej recenzji, stwierdzam, że w ujęciu całościowym, dorobek twórczy pani dr Patrycji Longawy, także ten zgromadzony przez Kandydatkę po uzyskaniu przez Nią stopnia doktora, ma istotne znaczenie i wnosi znaczny wkład w rozwój dyscypliny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki w Polsce, jak również poza jej granicami.** Sztuka tworzona przez Habilitantkę jest, moim zdaniem, zauważalnie cenna i to z kilku powodów. Po pierwsze, ze względu na czynione przez Autorkę nawiązania, popularyzuje ona oraz „utrwała pamięć” o wybitnych dokonaniach polskiego plakatu drugiej połowy XX wieku, także, w bardzo intensywny sposób, poza granicami naszego kraju. Po drugie, na obszarze tejże sztuki powstał zbiór interesujących autorskich plakatów, które potencjalnie mogą być bliskie współczesnym odbiorcom, zarówno pod względem estetycznym, jak i z uwagi na kreowane przez Artystkę przekazy treściowe, dotyczące między innymi kwestii kulturowych i społecznych. I po trzecie wreszcie, twórczość pani dr Patrycji Longawy – niezwykle zaangażowana, jeśli chodzi o stopień intensywności podejmowanych przez Autorkę procesów twórczych, profesjonalna pod względem technicznym i warsztatowym, oraz bardzo wyrazista, jeżeli chodzi o sferę czysto wizualną – jest doceniana w Polsce i zagranicą oraz jest wysoko oceniana, zarówno przez kolekcjonerów i osoby komentujące rozwój współczesnego plakatu w Polsce, jak i przez niezależne gremia oceniające przejawy współczesnego plakatu, np. w prestiżowych konkursach zagranicznych.

OCENA WSKAZANEGO OSIĄGNIĘCIA ARTYSTYCZNEGO (DZIEŁA HABILITACYJNEGO)

Na wskazane osiągnięcie artystyczne (dzieło habilitacyjne) dr Patrycji Longawy pt. *Kobieta w plakacie filmowym* składają się plakaty o następujących tytułach: 1) *Hair* (plakat do filmu z 1979 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2021; 2) *Solaris* (plakat do filmu z 1972 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2021; 3) *Rzymskie wakacje* (plakat do filmu z 1953 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2021; 4) *Kabaret* (plakat do filmu z 1972 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2021; 5) *Elizabeth* (plakat do filmu z 1998 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 6) *My Fair Lady* (plakat do filmu z 1964 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 7) *Gigi* (plakat do filmu z 1958 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 8) *Sabrina* (plakat do filmu z 1954 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 9) *Fatalne zauroczenie* (plakat do filmu z 1987 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 10) *Moulin Rouge!* (plakat do filmu z 2001 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 11) *Wszystko o Ewie* (plakat do filmu z 1950 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 12) *Persona* (plakat do filmu z 1966 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 13) *Trzy kobiety* (plakat do filmu z 1977 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 14) *Pachnidło* (plakat do filmu z 2006 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 15) *Dzieje grzechu* (plakat do filmu z 1975 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 16) *Monster* (plakat do filmu z 2003 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 17) *Dźwięki muzyki* (plakat do filmu z 1965 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 18) *Pół żartem, pół serio* (plakat do filmu z 1959 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 19) *American Beauty* (plakat do filmu z 1999 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 20) *Czarny Łabędź* (plakat do filmu z 2010 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 21) *Kleopatra* (plakat do filmu z 1963 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 22) *Casanova Federico Felliniego* (plakat do filmu z 1973 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 23) *Anna tysiąca dni* (plakat do filmu z 1969 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 24) *Ze śmiercią jej do twarzy* (plakat do filmu z 1992 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 25) *Historia zakonnic* (plakat do filmu z 1952 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 26) *Przełamując fale* (plakat do filmu z 1996 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 27) *Bonnie i Clyde* (plakat do filmu z 1967 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022; 28) *Krótki film o miłości* (plakat do filmu z 1988 r.), druk cyfrowy, 100x70 cm, 2022.

Pani dr Patrycja Longawa jako osiągnięcie artystyczne stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego – nazywane również w niniejszej recenzji dziełem habilitacyjnym – wskazała zestaw dwudziestu ośmiu plakatów swego autorstwa, zrealizowanych w latach 2021-2022 w technice wektorowej i opatrzonych wspólnym tytułem *Kobieta w plakacie filmowym*. Wspomniane powyżej prace zostały zaprezentowane publicznie w 2022 roku na dwóch wystawach indywidualnych Kandydatki w instytucjach kultury o znaczącej randze i wysokim prestiżu. Pierwsza ze wspomnianych powyżej ekspozycji miała miejsce w Miejskiej Galerii Sztuki (Galerii Bałuckiej) w Łodzi i pokazano na niej jedenaście z dwudziestu ośmiu prac habilitacyjnych Autorki; druga natomiast odbyła się w Muzeum Historycznym w Sanoku, gdzie tym razem zaprezentowano już całość wskazanego przez Artystkę osiągnięcia artystycznego (dzieła habilitacyjnego). Należy podkreślić, że zestaw prac habilitacyjnych pani dr Patrycji Longawy stanowi – zauważalnie spójny pod względem stylistycznym oraz w pełni profesjonalnie wykonany pod względem technicznym – zbiór plakatów filmowych, w których Habilitanta stosuje charakterystyczne dla swojej twórczości rozwiązania wizualne. Całość ocenianej tu serii z całą pewnością wykazuje znaczący potencjał kulturowo-tematyczny – bowiem z jednej strony, przypomina widzom ważne w historii kina światowe filmy; z drugiej zaś, jeśli ktoś nie znałby na przykład którychś z przywoływanych przez Autorkę obrazów filmowych, seria ta może zachęcić taką osobę do ich obejrzenia i poznania. Poza tym odbiorcy serii prac habilitacyjnych pani dr Patrycji Longawy mogą zostać „wciągnięci” przez Artystkę w swego rodzaju grę intelektualną polegającą na konfrontowaniu się z zaproponowanymi przez Autorkę „metaforami graficznymi”; jak również związaną także z odczytywaniem „metaforycznych komentarzy” dotyczących poszczególnych filmów, które stały się tematyczną bazą poszczególnych, ocenianych w niniejszej części mojej recenzji, plakatów. Pamiętać należy też o tym, że cykl *Kobieta w plakacie filmowym* – poprzez czynione w nim wyraźne nawiązania do dziedzictwa wybitnych osiągnięć plakatu polskiego, np. tych z kręgu Polskiej Szkoły Plakatu – może też „przypominać” nam wspomniane osiągnięcia na tym obszarze i zapraszać nas do rozmaitych rozważań o nich. Wszystko, o czym wspomniano powyżej, z całą pewnością może wskazywać na znaczny wkład dzieła habilitacyjnego pani dr Patrycji Longawy w rozwój dyscypliny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki w Polsce i ewentualnie poza jej granicami, jeśli cykl ten byłby zagranicą w całości lub fragmentach prezentowany. W kontekście oceny wspomnianego cyklu, warto również przytoczyć wypowiedź samej Habilitantki na jego temat. Dr Patrycja Longawa tak podsumowuje w swym Autoreferacie autorskie rozważania o zaproponowanym dziele habilitacyjnym: „Moje plakaty starałam się projektować tak, aby za fasadą piękna był ukryty inteligentny przekaz. Moje metafory graficzne tworzę tak, żeby były trafione i jednocześnie zaskakujące. (...) Tworzę inteligentną grę skojarzeń, angażując w nią odbiorców mojej sztuki. W moim dziele pragnę przekazać każdy temat w kreatywny sposób, zmuszając odbiorcę do myślenia. Na koniec pragnę opisać, dlaczego wybrałam właśnie temat kobiety w plakacie filmowym. Uważam, że kobieta doskonale sprawdza się jako motyw w plakacie, dzięki swojemu pięknu i delikatności – przy czym może być silna, wyrazista i niezależna. Wybierając filmy, które chciałam zobrazować, nie kierowałam się tym, aby to kobieta zawsze grała główną rolę, choć i takie filmy też trafiły na moją listę. Nawet jeśli kobieta nie była główną bohaterką, tak jak w przypadku filmu *Pachnidło – opowieść o mordercy*, to i tak zamieściłam dziewczynę na plakacie. Było to spowodowane cechami wyglądu aktorki wcielającej się w tę drugoplanową rolę. Filmy wybrane do serii *Kobieta w plakacie filmowym* mocno utkwily mi (...) [w pamięci] i uznałam je za ciekawe, a więc warte zobrazowania” (zob.: P. Longawa, Autoreferat / Dzieło Habilitacyjne, s. 15).

Przytoczony powyżej cytat, skądinąd ważny dla zrozumienia zamierzeń artystycznych Autorki, może skłaniać jednak do pewnych przemyśleń krytycznych. Niestety, w mojej ocenie, ma on w pewnym stopniu zbyt silny wymiar „autopromocyjny”. Z drugiej strony, odnoszę wrażenie, że nie wszystkie deklarowane w nim priorytety twórcze udało się pani dr Patrycji Longawie w pełni urzeczywistnić w Jej dziele habilitacyjnym. Nieco niedojrzałe wydaje się w nim również uzasadnienie wyboru, takiego a nie innego, tematu ocenianego w niniejszej recenzji dzieła habilitacyjnego. Poza tym, należy nieestety zauważyć, że nie wszystkie plakaty przynależne do serii *Kobieta w plakacie filmowym* reprezentują naprawdę „trafione” i koncepcyjnie interesujące „metafory graficzne” oraz mające to kreować autorskie integracje elementów obrazowych. Widać to chociażby w plakacie *Rzymskie wakacje* – moim zdaniem, nieco banalnym, jeśli chodzi o zrealizowany trop koncepcyjny. Z kolei plakaty do takich filmów, jak przykładowo: *Gigi*, *My Fair Lady*, *Moulin Rouge*, *Pachnidło*, czy *Pół żartem, pół serio* – nie oddają zbyt trafnie aury wymienionych powyżej pierwowzorów filmowych, a dobrana przez Autorkę stylistyka czy też zaadoptowane „cytaty struktur” przytoczone z wcześniejszych osiągnięć polskiej sztuki plakatu – mogą wydawać się w tych przypadkach wątpliwe i nie do końca uzasadnione. Wspomnianą powyżej kwestię można by nawet znacznie uogólnić i zastanawiać się nad tym, w przypadku których dzieł filmowych i związanych z nimi plakatów w ogóle warto przytaczać nawiązania do rozwiązań stylistycznych, dajmy na to Polskiej Szkoły Plakatu, a w przypadku których potencjalnie może to „zaszkodzić” proponowanemu dziełu. Mój namysł krytyczny wzbudza także sposób potraktowania postaci kobiecych w wybranych plakatach stanowiących wskazane osiągnięcie artystyczne pani dr Patrycji Longawy. Postacie te bywają niestety pokazywane szablonowo i fasadowo, w pewnym sensie „instrumentalnie” – co w wielu przypadkach nie oddaje siły, indywidualności oraz potencjału osobowości ani bohaterek określonych pierwowzorów filmowych, ani aktorek które je odrywały. Odnoszę wrażenie, że część ocenianych w niniejszej recenzji plakatów filmowych powiela pewne kulturowe klisze i stereotypy, co być może nie raziłoby w latach sześćdziesiątych XX wieku, lecz dziś może niestety wzbudzać pewne wątpliwości. Oczywiście w zestawie plakatów habilitacyjnych pt. *Kobieta w plakacie filmowym* można odnaleźć również pewne udane i ewidentnie interesujące jego reprezentacje. Moim zdaniem należą do nich, na przykład plakaty zatytułowane odpowiednio: *Wszystko o Ewie*, *Monster*, *Historia zakonnicy* czy zdecydowanie najlepszy w mojej ocenie w całej serii – poster zatytułowany *Krótki film o miłości*. Ostatni ze wspomnianych plakatów jest moim zdaniem bardzo ważnym elementem całości omawianej tu serii. Jest on bardzo współczesny w wyrazie oraz może być rzeczywiście uważany za spełnienie wszystkich ważnych dla Autorki zamierzeń i ambicji twórczych. Pojawia się w nim element niepokoju, daleki od powierzchownych wizualnych „estetyzacji”, a odniesienia do dzieł Mistrzów plakatu polskiego zostały w nim połączone z wykreowaniem sytuacji artystycznej także ciekawie i trafnie reinterpreterującej typowe już dziś rozwiązania znane nam z przeszłości. Obecność wspomnianego plakatu w zestawie prac habilitacyjnych pani dr Patrycji Longawy może aktywizować pewną bardzo intrygującą wartość „dodaną” do wymowy całości omawianego tu cyklu. Jest to, w moim przekonaniu, pewien „impuls” mogący zapraszać niektórych współczesnych odbiorców do „refleksji autotematycznej” – dotyczącej zarówno „wartości” całości zaproponowanej przez Habilitantkę serii, jak i potencjału dziedzictwa wybranych osiągnięć plakatu polskiego II połowy XX wieku. Poza tym, „impuls” ten może skłaniać niektórych odbiorców do przemyśleń, na ile (?), i jak (?) warto do wspomnianego powyżej dziedzictwa dziś nawiązywać, a co może okazywać się w przypadku takich nawiązań „twórczą pułapką i bezdrożem”. Paradoksalnie, żeby wspomniany „impuls” mógł dać o sobie znać – konieczne są także i te plakaty, które wzbudzać mogą pewne wątpliwości w dziele habilitacyjnym pani dr Patrycji Longawy. Sytuacja, o której napisałem powyżej, w moim przekonaniu, na zasadzie – powtórzę to raz jeszcze: swoistego paradoksu – kreuje również znaczny wkład ocenianego w niniejszej recenzji wskazanego osiągnięcia artystycznego w rozwój dyscypliny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki, choć jak przypuszczam, zapewne wbrew intencjom Autorki.

Pomimo przedstawionych powyżej dość zasadniczych uwag krytycznych, stwierdzam jednak, że w ujęciu całościowym dzieło habilitacyjne pani dr Patrycji Longawy zatytułowane *Kobieta w plakacie filmowym* jest osiągnięciem artystycznie i kulturowo cennym i wartościowym. Uważam tym samym, że dzieło to wnosi znaczny wkład w rozwój dyscypliny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki oraz może być ono potencjalnie inspirujące dla wielu współczesnych odbiorców i odbiorczyń oraz może zapraszać wspomniane osoby do pewnych przemyśleń i kulturowych interakcji, podobnie jak wiele innych przejawów dorobku artystycznego Habilitantki, przypomnijmy – ocenionych również pozytywnie – w poprzednich częściach niniejszej recenzji.

OCENA DZIAŁALNOŚCI DYDAKTYCZNEJ,
ORGANIZACYJNEJ I POPULARYZATORSKIEJ KANDYDATKI

Pani dr Patrycja Longawa, oprócz intensywnej działalności artystycznej, ma także w swoim dorobku zawodowym cenne doświadczenia związane z obszarem dydaktyki i edukacji akademickiej. Jak pamiętamy, działalność dydaktyczna Kandydatki realizowana jest w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie, w której to Uczelni Habilitantka pracuje od 2020 roku. W latach 2020-2023 pani dr Patrycja Longawa prowadziła we wspomnianej jednostce zajęcia na trzech kierunkach studiów, a więc odpowiednio na: „grafice komputerowej i produkcji multimedialnej” (na studiach pierwszego stopnia), „dziennikarstwie i komunikacji społecznej” na specjalności „grafika komputerowa w mediach” (na studiach drugiego stopnia) oraz na „projektowaniu graficznym” (również na studiach drugiego stopnia). Ogólnie rzecz biorąc, z wieloma osobami studiującymi realizowała dr Longawa we wspomnianym powyżej okresie szeroki zakres przedmiotów (w formie laboratoriów, seminariów, ćwiczeń i konserwatoriów), co niewątpliwie silnie wpłynęło na rozwój Jej pedagogicznych predyspozycji i kompetencji. Przykładowo, w ramach swej działalności dydaktycznej prowadziła Habilitantka zajęcia w ramach, takich przedmiotów jak: seminarium dyplomowe, kompozycja wizualna, grafika ilustracyjna, projektowanie dla wizualizacji i komunikacji, pracownia projektowania graficznego, wstęp do typografii, grafika reklamowa czy komunikacja wizualna. Warto odnotować również, że pod opieką promotorską Kandydatki powstały w latach 2021-2023 dwadzieścia cztery dyplomy licencjackie oraz trzy dyplomy magisterskie. Z kolei w latach 2020-2022 dr Longawa była recenzentką siedemdziesięciu trzech prac dyplomowych zarówno na kierunku „grafika komputerowa i produkcja multimedialna” (na studiach pierwszego stopnia), jak i na kierunku „dziennikarstwo” w specjalności „grafika komputerowa” (na studiach drugiego stopnia). Recenzowane przez Habilitantkę prace stworzone były zarówno w formie dzieła plastycznego, jak i w wersji pisemnych opracowań; natomiast przekrój tematyczno-problemowy tychże prac był zauważalnie szeroki, począwszy do tematów związanych z plakatem, ilustracją czy projektowaniem logo, a kończąc na tematach związanych z social mediami lub grafiką 3D. Nie można zapomnieć również o tym, że w latach 2020-2022 pani dr Patrycja Longawa pełniła też (wraz z mgr Moniką Masłyk) opiekę nad Kołem Naukowym Projektowania Graficznego *Drugi Wymiar*. Podczas dodatkowych zajęć w ramach działalności ww. Koła studenci i studentki Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie wykonywali rozmaite zadania i realizacje właśnie z zakresu projektowania graficznego. Z kolei w 2022 roku Kandydatka stworzyła nowe koło naukowe o nazwie: *B1 – Koło Projektowania Plakatu*. W Kole tym osoby studiujące mają szansę nauczyć się, jak deklaruje sama Habilitantka: „jak dobrze [za]projektować plakat, jak posługiwać się metaforą graficzną, operować kolorem czy dobierać odpowiednią typografię do projektu” (zob.: P. Longawa, Autoreferat/Wykaz i dokumentacja dorobku, s. 258). Należy podkreślić także, na co również zwraca nam uwagę dr Longawa w swym Autoreferacie, że: „Celem zajęć zarówno w jednym, jak i w drugim kole, jest realizacja międzynarodowych projektów czy udział w konkursach plakatowych ogólnopolskich i międzynarodowych, tworzenie prac na konkursy czy rozwijanie umiejętności studentów poprzez [rozmaitę] dodatkowe zadania” (zob.: P. Longawa, Autoreferat/Wykaz i dokumentacja dorobku, s. 258). Międzynarodowy wymiar działalności dydaktycznej Kandydatki realizuje się również w wygłaszaniu wykładów gościnnych online dla uczelni zagranicznych, takich jak np. Temple University w Filadelfii czy Pradita University w Dżakarcie. Jak można zorientować się – nawet po bardzo ogólnej prezentacji przejawów działalności pedagogicznej pani dr Patrycji Longawy – pomimo tego, że działalność ta nie trwa zbyt długo, jest ona jednak bardzo bogata, zaangażowana i intensywna. Należy też podkreślić, że zarówno studenckie prace kursowe, jak i realizacje dyplomowe – powstałe jak dotąd pod opieką merytoryczną Kandydatki – charakteryzują się wyrównanym, dość wysokim poziomem artystycznym, choć w przypadku niektórych z nich może nieco niepokoić zbyt silne naśladowanie przez osoby studiujące autorskiego stylu twórczości ich nauczycielki akademickiej. **Pani dr Patrycja Longawa jako nauczycielka akademicka jest bardzo zaangażowaną dydaktyczką, może nawet wręcz idealistycznie nastawioną do swojej pracy i działalności pedagogicznej, co skłania mnie do pozytywnej i jak najbardziej życzliwej zarazem oceny efektów i procesów dotyczących tego właśnie obszaru aktywności zawodowej Habilitantki.**

Jeśli chodzi o działalność organizacyjną pani dr Patrycji Longawy, to w świetle przedstawionych przez Nią dokumentów, związane ze wspomnianą powyżej działalnością aktywności Habilitantki dotyczyły przede wszystkim bardzo odpowiedzialnych i zaawansowanych zarazem zadań i obowiązków związanych z pełnionymi przez Kandydatkę funkcjami, a więc odpowiednio – kierownika Katedry Projektowania Graficznego, jak również prodziekana ds. kierunku „grafika komputerowa i pro-

dukcja multimedialna” czy też prodziekan ds. kierunku „projektowanie graficzne”. Wspomniane zadania dotyczyły między innymi: kierowania kilkusobowym zespołem, którego celem było utworzenie nowego kierunku studiów w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie – „projektowania graficznego” oraz wprowadzanie zmian zaleconych przez Polską Komisję Akredytacyjną dla ww. kierunku, co jak wiemy, należy do bardzo złożonych i wymagających jednocześnie zadań merytoryczno-programowych. Poza tym wszystkim, pani dr Patrycja Longawa musiała również mierzyć z wieloma obowiązkami dotyczącymi bieżących spraw kierowanych przez siebie jednostek dydaktycznych, jak również dbać o odpowiednią promocję tychże jednostek oraz efektywny, ogólny kontekst ich merytorycznego i dydaktycznego funkcjonowania – co w świetle przedłożonych przez Nią dokumentów realizowała, moim zdaniem, z bardzo dobrymi finalnymi skutkami i konsekwencjami. Omawiając własne działania organizacyjne, Habilitantka wspomina także – w przygotowanym na potrzeby postępowania awansowego, którego dotyczy niniejsza recenzja, Autoreferacie – o otaczaniu przez siebie opieką kuratorską rozmaitych wystaw oraz przygotowywaniu zbiorowych artystycznych projektów międzynarodowych. W mojej ocenie, wspomniane powyżej formy aktywności organizacyjnej pani dr Patrycji Longawy łączą się także silnie z popularyzacją wybranych przejawów współczesnych sztuk wizualnych. Wydarzenia tego rodzaju, które wymienia i opisuje szczegółowo Kandydatka w swym Autoreferacie – a więc przykładowo wystawy zatytułowane odpowiednio: *Motywy ludowe w plakacie* lub *Legends ludowe w plakacie* (obie wystawy zorganizowane w Etnocentrum Ziemi Krośnieńskiej w Krośnie w 2021 roku); czy też ekspozycja pt. *Percepcje II – Rośliny* (która była prezentowana, między innymi, w Indonezji w przestrzeni miejskiej) – dotyczyły przede wszystkim, tak bliskich Artystce dzieł z kręgu plakatu i ilustracji, które pragnie Ona upowszechniać, zarówno w kontekście krajowym, jak i zagranicznym. Pamiętać należy również o tym, że Habilitantka była także kilkakrotnie członkinią jury zagranicznych konkursów – co potwierdza szacunek wobec Jej Osoby, również w kontekście międzynarodowych relacji środowiskowych i artystycznych. **Wymienione powyżej wybrane przykłady zadań i obowiązków, jakie wypełniała Kandydatka w czasie przebiegu swej działalności akademickiej, pozwalają także pozytywnie oceniać całokształt działalności organizacyjnej pani dr Patrycji Longawy. Jestem przekonany też o tym, że podobnie można również oceniać przejawy działalności popularyzatorskiej, jakie realizowała Habilitantka w określonych momentach swej dotychczasowej aktywności zawodowej.**

K O N K L U Z J A

Po bardzo wnikliwym zapoznaniu się z przejawami dorobku artystycznego **pani dr Patrycji Longawy**, który był przedmiotem ocen w niniejszej recenzji – pomimo wskazania pewnych uwag krytycznych – dostrzegam wartość twórczą przedstawionego przez Habilitantkę, wskazanego na potrzeby postępowania habilitacyjnego (w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki) osiągnięcia artystycznego (dzieła habilitacyjnego), opatrzonego przez Autorkę tytułem *Kobieta w plakacie filmowym* oraz wnoszenia przez nie znacznego wkładu w rozwój dyscypliny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki w Polsce i potencjalnie poza jej granicami. Poza tym sądzę, że osiągnięcia artystyczne i twórcze pani doktor Patrycji Longawy, zrealizowane przez Nią w podoktorskim okresie działalności akademickiej – również wnoszą znaczny wkład w rozwój ww. dyscypliny oraz kreują istotne dla niej znaczenie. Aktywność artystyczna Habilitantki, związana jest ze współpracą z instytucjami innymi niż uczelnia, w której zatrudniona jest obecnie Kandydatka. Szczególnie w kontekście uczestnictwa dr Longawy w określonych wystawach zbiorowych, aktywność ta jest bardzo bogata i realizuje się w cennym kontekście zagranicznym i międzynarodowym. Biorąc pod uwagę, wszystkie przedstawione powyżej wnioski, stwierdzam, że **osiągnięcia artystyczne oraz aktywność artystyczna pani doktor Patrycji Longawy spełniają wymagania art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 742 z późn. zm.) dotyczących wymagań stawianych osobom aspirującym do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Odnosząc się do wszystkich przedstawionych powyżej uwag, inicjatywę nadania stopnia doktora habilitowanego (w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki) pani doktor Patrycji Longawie – popieram i opiniuję w ujęciu całościowym pozytywnie.**

.....
PODPIS RECYZENTA